

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-καὶ κάτω**

— 377 —

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κι ἄνω**

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπάνωθεν.

Ἀπεδῶ παραπάνω: Ἀπαδανῶθεν ἀσ' σὴ χωράφι' τὸ κινάρι.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκαικὰ Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀποδαχαμπάν'-τῶν Πόντ. (᾽Οφ.) Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπαγκαικὰ ἐκατέβεν Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) ἀπαδαχαμπάν'-τῶν Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω κ' ἔσω. Ἀπὸ τὰ ἐπάνω ἐδῶ μέρη (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἀν.: Ἐρθεν κ' ἐξέγενε τὰ ζὰ ἀπαδαπαγκέσ' ἀσ' σ' ὁμάλ' (ἦρθε καὶ ἀπεμάκρυνε τὰ ζῶα ἀπεδῶ ἀπάνω ἀπὸ τὸ ὁμαλὸν μέρος) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπάνω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαπαγκιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπάνω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ ἐπάνω πρὸς τὰ ἄνω (τῆς κινήσεως νοουμένης ἐπὶ ὑψωμάτων καὶ ἀκρωρειῶν): Ἀπαδαπαγκιάν' ἐξέβεν ἀπάν' ὅσ' ὁμάλ' (βγήκε ἐπάνω, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὁμαλὸν μέρος).

***ἀπεδῶ-ἀπέσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπαδαπέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπαδαμπέσ' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπέσ' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀπέσω.

Ἀπεδῶ μέσα ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπέσ' ἀσ' σ' ὁσπίτ' ἐξέβεν Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδαικὰ Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπιδαικὰ Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ μέσα ἀκριβῶς ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπεδοκικὰ ἀσ' σὸ κεπὶν κατ' ἐκλεψεν τὸ μακέλλ' (ἀπεδῶ μέσα ἀκριβῶς ἀπὸ τὸν κῆπον κάποιος ἐκλεψε τὴν σκαπάνην) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδέσ' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδαχαμπιδέσ' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντὸς που ἐνταῦθα μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἀν.: Ἐβγαλ' τὰ ζὰ ἀπαδαπιδέσ' ἀσ' σὸ χωράφι' (βγάλτε τὰ ζῶα ἀπεδῶ μέσα ἀπὸ τὸ χωράφι, τὰ ὅποια εἶναι διεσκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀπέσω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαπεδοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαπιδοκιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαχαμπιδοκιάν' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀπέσω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ μέσα πρὸς τὰ ἄνω (τῆς κινήσεως νοουμένης ἐπὶ ἀνωφερείας διὰ μέσου ἀντικειμένων) ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαπεδοκιάν' ἀσ' σ' ὁρμάν' ἐπῆεν (ἐπῆγε πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ δάσους) Χαλδ. Ἀπαδαπεδοκιάν' ἀσ' σὰ χωράφι' ἐξέβεν (βγήκε ἐπάνω διὰ μέσου τῶν χωραφίων) αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκά Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπεδῶ κάτω: Ἀπαδαφκά ἀσ' σ' ὁρμίν' (ρυάκι).

***ἀπεδῶ-ἀποκάτωθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαποκάθεν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἀποκάτωθεν.

Ἀπεδῶ παρακάτω.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκα-καί Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδαφκάκαικα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπεδῶ παρακάτω κοντὰ ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαφκαίκα ἀσ' σὴ μαντρί' τὴν πόρταν ἐχάθεν τ' ἰφτάρ' (ἀπεδῶ παρακάτω κοντὰ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς μάνδρας ἐχάθη τὸ φτυάρι) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκακέσ' Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐδῶ κάτω που μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας) ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαφκακέσ' ἀσ' σὸ χωράφι' ἐδέβεν (παρῆλθε) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἀποκάτω-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαφκακιάν' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπαδά-ἐπουκατιάν' Πόντ. (᾽Οφ.) ἀπαδά-ἐπουκατιάν' Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἀποκάτω κι ἄνω.

Ἀπεδῶ ἀποκάτω πρὸς τὰ ἄνω ἔνθ' ἀν.: Ἀπαδαφκα-κιάν' ἀσ' σὸ χωράφι' ἐξέβεν ἀπάν' (ἀπεδῶ ἀποκάτω ἀπὸ τὰς ὑπωρείας τοῦ χωραφιοῦ ἀνέβη ἐπάνω) Χαλδ.

***ἀπεδῶ-ἄρτι** ἐπίρρ. ἀπεδάριτε Τσακων. ἀπάδαριτε Σύμ. ἀπάαριτε Σύμ. ἀπάαριτ' Σύμ. ἀπάριτε Σύμ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἄρτι. Πβ. καὶ μεσν. ἀπο-δάριτε ἐν Χρον. Μορ. Η 2731 (ἐκδ. JSchmitt) «ἐγὼ ἀπο-δάριτε ἐπλήρωσα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς μου».

Ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τῶν ἐνθ' ἀν.: Ἀπάαριτ' ἀπ-πέσουμεν (ἀπὸ τῶν ἐνθ' ἀν. κοιμηθῶμεν) Σύμ. || Φρ. Ἀπάδαριτε καὶ νὰ πάη (ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς) αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἐκεῖ** ἐπίρρ. ἡωδραγεῖ Κύθηρ. ἀπέδεκει Χίος ἀπέδατσει Λέσβ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἐκεῖ.

1) Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ Κύθηρ. 2) Ἀπεκεῖ ἀκριβῶς Λέσβ. Χίος: Σύφτωσι περὶ ἑνὸς ἀβιζ-ζῆς Βικιανὸς ἀπέδεκει Χίος Ἀπέδεκει ποῦ σοῦ πα ἦρτε αὐτόθι. Ἀπέδεκει νὰ πᾶς αὐτόθι.

***ἀπεδῶ-ἐκεῖθεν** ἐπίρρ. ἀπιδουκεῖθι Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἡωδραγεῖδε Κύθηρ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἐκεῖθεν.

1) Ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ Κύθηρ.: Ἐπάαινε ἡωδραγεῖδε. 2) Χρονικῶς, πλέον Ἡπ. (Ζαγόρ.): Τῶρ' ἀπιδουκεῖθι.

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεδῶ καὶ ἔμπροσθεν, δι' ὅ ἰδ. ἔμπρός. Ἀπεμπρός ἐδῶ, ἀπεδῶ κοντά: Ἀπαδαέμπρ' ἐσ' κῶθεν (ἐσηκώθη).

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κ' ἔσω** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ'-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεδῶ ἔμπροσθεν κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων ἐδῶ μερῶν ἴσα πέρα: Ἀπαδα-έμπρ'-κέσ' ἐδέβεν (ἐπέρασεν ἔμπρός ἀπεδῶ διεθυνόμενος ἴσα πέρα κατ' εὐθεΐαν γραμμὴν).

***ἀπεδῶ-ἔμπροσθεν-κι ἄνω** ἐπίρρ. ἀπαδαέμπρ'-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

